

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Tertia regula de mei, tui, sui, nostri, & vestri. Possessum spernit patrum
quo passio fertur Filius ergo mei ne dixeris, at meus inque.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

Tertia regula de mei, tui, sui, nostri, & uestri.
 Possessum spernit patrium quo passio fertur
 Filius ergo mei ne dixeris, at meus inque.

Nomē significans rem possessam uel habitā nō regit genitiuū passiue significantē, ut sunt hi primitiui, mei, tui, sui, nostri, uestri. ideo nō dicimus filius mei, ut cōtra Priscianū bene docet Valla. ex quo hęc fere carpsimus, sed loco horū utimur possessiuis, meus, tuus, suus, noster, uester. significāt autē dictū genitiui passiue, non ut uerba aut participia (ut credidit quidā omnīū pręter nugas nesci?) q̄a nō significāt passionē, ut de ea logici aut phisici loquūtur, sed quoniā rem per dictionē cui adijciuntur significatā non significāt pollideri, aut haberi ab re pro q̄ ip̄i genitiui capiuntur, sed ab re alia, ut amor mei. recte dicit de amore non quē ego habeo, sed quem alius de me. Nequicq̄ itaq̄ excipiūt homūculi participia dicētes, hec est latina, Interest loānis patētis aut perculli tacere. ubi interest regit genitiuū significantē passiue, ergo male dicit interest non cōstrui cū genitiuis significātibz passiue. Cōcedūt illi argumētationē, ut ualidā, dicūtq̄ excipiēda esse participia, at insulsissime nugant, quoz ut fauces p̄cludam, respōdendū est interim eorū ineptijs, sed pergamus. Mei itaq̄ tui, sui, nostri, uestri, primitiue speciei significāt rem cui adijciunt p̄tinere ad aliā rem q̄ ip̄i genitiui significāt, & hoc uocāt grāmatici hic significare passiue, genitiui q̄ aliter significāt dicūtur significare actiue, qui etiā possunt significare passiue, & p̄inde sensum reddere ambigū. amor em̄ dei est quo deus amat aut amat, sic timor dei, quo deus timet, & is quidē nullus, aut quo deus timeit. unde oīs gr̄s significat actiue, passiue aut possessiue, ut puidētia, timor, regnū dei, utilitas, copia, odiū, amor loānis &c. ambiguū faciūt sermonē, q̄ certior fieri potest per primitiua mei, tui, sui, nostri, uestri. & deriuatiua meus, tuus, suus, noster, uester. si quidē amore meo fecisti. q̄a. s. te amo amore mei, q̄a amor abs te aut alio, sic amor tui quo amaris, amor tuus quo amas, utilitas mea quā habeo, utilitas mei quę de me habetur, amor mei, est amor tui quādo te amo. amor meus est amor mei quādo me amo, Ouidi. Vror amore mei. sic differētia est inter meus a. um, & mei &c. Vsus memoria, fastidium, desiderū, cura, odiū, dolor, potestas, & pro hoc copia, & id genus cętera, p̄cipue uerbalia q̄ passiue & actiue exponi possunt. Cice. quod desyderiū tui ferre non posset, & me tui pudet. Teren. Hoc unū scio hęc meritā, ut memor essēs sui, hic significat desyderiū, & pudor de te in alio, & memoria nō quā ipsa habet, sed quā alius de ipsa, sic misereor tui &c. & misereor

Ioannis Despauterij Niniuite

reor mei, hic in eodē est actio & passio, ut amor mei quādo ipse me amo, quę res decepit multos authore Valla. habetē curam nostrī, ut habemus curā uēstri. & habeo curā mei, possum em̄ me curare, amare &c. tanq̄ alterū, & ita nulla esset argumentatio ex his cōtra dicta nostra facta, si quis quid dixerimus, diligēter attendat. Eadē manet si gnificātia, additis genitiuis iā dictis ihs quę partitionē dicunt, nā semper significāt ut prius aliqd de me, te, se, nobis, uobis, siue nos id habeamus, siue alius, ut pars mei. i. de me, utpote manus, digitus, &c. pars mea de hereditate uel alia portione dicit, sic differūt aliqd mei & meū, dimidiū mei & meū, mediū membrū, multū, quid &c, mei & meū. Mediū tui tangā, de parte tui dicit, mediū tuū est cibus, præda uel aliquid possessione (ut dicūt) pura possessum, illud possessiōe impura, membrū mei est pars mei, sed in primo significato dicimus, membrū meū est manus &c. Plus tui, plus tuū &c. Plautus in Aulularia. Dī me prodāt si ego tui quicq̄ abstuli. i. de te, quia deriuatiuū est, ut si qua tui corydonis habet te cura uenito. & apud Terē. Cuiū puerū hic posuisti: uestri: Cuius uestri: Pamphili, puer uestri, primitiue incongruū est, puer uestri deriuatiue congruū est, sed incōpletū addi nāq̄ debet, filij, socij, fratris, aut aliud quippiā. Teren. dixit de syderio tuo pro tui, sed non imitabimur. Hic uerū nō est illud dictū ubi possessiuū est potest esse primitiuū, ut caro ouina. i. caro ouis sic dicere nō potes, filius meus, id est filius mei, quia possessiua actiue significant, Rarissime aut nuncq̄ passiuę genitiui autē dicti passiuę tñ Olim poterāt dicere, filius meus, id est filius mis. nam mis. tis. sis actiue significabant, sed in dissuetudinē abierūt. sis autoritate nō probatur, sed ex proportiōe fuisse credit. Nostrū, uestrū, genitiui actiue significāt, & in usu sunt, nec dicimus tamē libros nostrū, uestrū, quia isti genitiui solū in regimīne participatiōis locū habēt, cuius ratiōnē aliā non habeo q̄ authorū cōmunē uoluntatē & usum, loco igitur genitiuorū passiuę significantiū utimur meus, tuus, suus, noster, uester. Possumus autē querere per genitiuū cuius liber, pēna, mācipiū & per possessiuū, cuius filius, cuiā filia, cuiū marmor, meus, pro mei iuris eleganter ponit, sic tuus &c. Persius. Vindicta postq̄ meus a p̄tore recessi. Nostrorū, uestrorū pro nostrū, uestrū sæpe ponūtur, teste etiā Donato. Pro eodē fere dicimus authore Valla. Causa mea et mei, sic imago, fama, sēpius tamē per possessiuū. Quinti. Mea depugnasti causa, tua peristi, de imagine alterius quā ego possideo, nō dicerē imago mei. Seruī. enēi. xij. Vbi latinus ad Turnū dicit. Victus amore tui cognato sanguine uictus. Ait uict⁹ amore tui. i. tuo. & ponit differentiā inter causa tua & tui, ut tua causa tūc dicamus, si ali

quid ipsi ad quē loquimur prestamus. ut tua causa hominē tuū de
fendi. Ceterū ipse Gellius, & post Gelliū qui fuerūt usq; Vallā oēs,
uidentur noticiā dīctorū pronomīnū minus habuisse. Cetera dīce
mus in regula de interest, refert & est. Amor mei latina est per regu
lam. Si duo cōtinue &c. ut liber illius, quia pronomē ponitur, p no
mine proprio &c.

REGVLA. III.

Verum proprietas aut pars cui mobile iungis,
Laudem significans, aut uituperamen in hoc sit,
Vel sexto casu: ceu uultus foemina pulchri
Aut vultu pulchro, Sed apud vates sibi quartum
Sæpe synecdoche habet penes hystoricos sibi sextū
Hanc oratores, ferme fugere figuram.

Nomē subiecti aut totius, regit dictionē, proprietatis, aut partis, cū ad
iectiuo laudis uel uituperij in gto, uel in ablatiuo, & est elegātia, q̄ti
es aliquē laudare uolumus, aut uitupare. Exēpla prioris, popul⁹ du
re ceruicis, herba magne radice, uir magni nasi, domus multarū fe
nestrarū, sed elegātius in abltō, uir prestati pectore, lōgis crinibus, fla
uis capillis, pauido corde. Exempla posterioris, uir procerē staturæ,
sūmē uirtutis, sanē mētis, celli animi, imēse subtilitatis, obscuri gene
ris. antiq; moris, mirē sagacitatis, industrie, autoritatis, boni nomis
pauce fidei, multorū uerborū, p̄statis ingenij, q̄ oīa elegāter in abltō
locaueris. Pronomē, q̄a loco nois ponit, bñ regit casū huius regule
& ybū etiā substatiuū, aut eius uim habēs, uel saltē nomē mediante
ybo. Ut tu modicę fidei, Petrus est dure ceruicis &c. sed oim afferā
ex doctis testimonia. Cęsar, sūmē hoīem audacię. Plī. Aristoteles uiri
imēse subtilitatis. Iuue. Ingenui uultus puer, ingenuicę pudoris. Inge
nuus. i. nobil' libertatis, uultus est index animi. Valeri. excellētis pul
chritudinis adolescēs, bonę indo. Cęsar sūmē prudētię adolescēs al
ti spūs catilīna. Titus Liui. Proba antiq; moris foemina (ein erbere
frau von der ander vuel). Cice. Nō multi cibi hospite accipies, sed
mūti ioci. Sue. Cibi minimi erat. Idē. somni breuissimi erat. Ter. Vir
go cęsa sparso ore adūco naso. Virg. Sūt mihi bis septē p̄stati corpe
nymphę. Plau. Tu cano capite amas, senex nequissime. In Gen. Sed lia
lippiserat ocul. In Iudith. Erat aut elegāti aspectu nimis. In Dañ. Su
fana erat delicata nimis, et p̄chra facie. Terē. Hō antiq; uirtute et fide
Lactā. Magno & excellēti ingenio uiri. Plau. Vir nulla fide. Terē. Ille
erat honesta & liberali facie. Plau. M̄iebri aīo sū. Cato. Esto aīo for